

тѣ били посрѣщнати отъ друга потеря, начело съ Сливенския бюлюкбашия Османъ, замѣстникъ на убития Али байрактаръ.

Като видѣли турцитѣ по-рано, четниците се прѣснали и се скрили задъ храститѣ и падналитѣ голѣми дървета и се притаили. Потерата не ги забелязала и вървѣла близу край тѣхъ. Иларионъ се билъ закрилъ задъ едни паднали дървета, край които потерята щѣла да мине много близу. Може би той щѣлъ да остане незабелязанъ, но като предполагалъ, навѣрно, че ще го видятъ, той отскокналъ бързо отъ мѣстото си, за да се скрие задъ друго по-отдалечено дърво. Докато прескачалъ дървото до него, потерята го видѣла и извикали: „удрете, комититѣ сж тукъ“. Когато прескачалъ дървото, турцитѣ стреляли върху него и той падналъ върху дървото, пронизанъ отъ куршумитѣ. Наскачали да бѣгатъ и другитѣ, турцитѣ стреляли и върху тѣхъ и убили знаменосеца Стефанъ Сертъ Костовъ и още единъ четникъ. Останалитѣ се разбѣгали.

Турцитѣ заобиколили труповетѣ на Илариона и на неговитѣ убити другари, като хищници — своята плячка. Бюлюкбашията Османъ отрѣзалъ главата на Илариона и взелъ сабята му, а башибозуцитѣ разтършували дрехитѣ му, взели всичко, каквото намѣрили въ тѣхъ, следъ това го съблѣкли и взели и горнитѣ му дрехи. Сжщото направили и съ труповетѣ на другитѣ убити четници.

Тѣлата на тримата били влачени и поставени възнакъ на самия пѣтъ за Сливенъ и тамъ оставени незаровени. Главитѣ на Илариона и другитѣ двама били отнесени отъ потерята, разнасяли ги изъ селата за бакшишъ и най-после били донесени и поставени на колове въ Сливенъ.

Изглежда, че Иларионовата глава е била оставена въ Жеравна, заедно съ главитѣ на убититѣ